

[Oluf Johansen.]

ændringer. Jeg finder dem rimelige og mener, at de betyder en forbedring af loven.

Jeg har bragt i erfaring, at denne lov hidtil er administreret på den måde, at de lån, der har været ydet, har været betinget af, at vedkommende ejendom har været noteret som landbrugsejendom. Jeg vil spørge den højtærede minister, om han ikke finder, at denne regel er for stram. Jeg kan ikke se, at der i § 4 stilles en sådan betingelse med hensyn til de lån, den omhandler, og § 2, hvor der står, at en jordbruger, der agter at anlægge en frugtplantage på $\frac{1}{2}$ —5 ha o. s. v., fastlår heller ikke noget om notering som landbrugsejendom.

Det kan formentlig tænkes, at et jordstykke inden for den størrelse, loven omhandler, fra $\frac{1}{2}$ til 5 ha, ikke er noteret som landbrugsejendom, så at dets ejer derved er afskåret fra at få lån, som han ellers alt taget i betragtning ville være kvalificeret til. Jeg finder dette urigtigt, og jeg må tilføje, at jeg ikke kan se, at det er i overensstemmelse med lovens ord og mening.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget og skal til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Oluf Johansen har fremsat, sige, at med hensyn til paragrafferne 1, 2, 4, 5, 6 o. s. v. administreres der på den måde, at det er uddannelsen, det kommer an på. Hvis det drejer sig om en mand, der er uddannet som gartner, kan han, selvom han ikke har så megen jord, at det udgør en landbrugsejendom, godt falde ind under loven. I § 3 er det noget nyt, der er kommet ind, men det er jeg klar over, at det ærede medlem forstår, og det vil sige, at vi er enige om forståelsen af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 51 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til vandløbslov.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 341).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om landvæsensretter.

Landbrugsministeren (Bording): Efter at forslag til vandløbslov var vedtaget ved tredje behandling i dette høje ting den 13. april 1948, oversendtes lovforslaget til folketinget, hvor det efter at have været undergivet første behandling, henvistes til et udvalg, der ikke fik tilendebragt behandlingen, inden rigsdagssamlingen sluttede.

Lovforslaget fremsattes derefter påny i folketinget i den af landstinget vedtagne affattelse, men da der ved behandlingen i folketinget er foretaget flere ændringer, skal jeg ved lovforslagets fornyede behandling her i landstinget herved have den ære at redegøre for de vigtigste af disse ændringer.

I § 3 er der indføjet en ny bestemmelse om, at det er enhver grundejer tilladt at sænke grundvandet på egen ejendom til den for dyrkningen nødvendige dybde ved almindelig udgrøftning og dræning med afløb til bestående vandløb. En beslægtet bestemmelse findes i lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg § 11, stk. 1, men da denne regel kun med sikkerhed kan antages at angive grundejeres retsstilling overfor sådanne vandforsyningsanlæg, har man fundet det ønskeligt, at der i vandløbsloven optages en bestemmelse om grundejerens retsstilling.

I § 21 er som nyt sidste punktum indføjet en bestemmelse om, at der for skade og ulempe ved sænkning af grundvandstanden som følge af regulering af et vandløb kun skal udredes erstatning, for så vidt skaden er betydelig, og billighed udkræver, at erstatning ydes. Denne bestemmelse har man anset for nødvendig, for at behandling af vandløbsager ikke skal blive besværliggjort ved fremsættelse af ubetydelige erstatningskrav.

I § 22 er der indsat en tilføjelse i stk. 4, hvorefter vandløbsretten kan træffe bestemmelse om, at vedkommende kommunale kasse skal yde bidrag til udførelse af såvel regulerings- som vedligeholdelsesarbejder, ligesom vandløbsretten kan foreslå, at der af staten ydes bidrag til nævnte arbejder. Det hænder ikke sjældent, at der sker en tilsanding med påfølgende ødelæggelse af engarealer ved de større vandløbs nedre løb, fordi der længere oppe ad vandløbet reguleres og drænes med tilskud fra staten i henhold til lovene om grundforbedring eller landvinding. Regu-